

Dodatek historyczny IPN

Nasz Dziennik 7/2007

Polskie Państwo Podziemne

Oddziały wileńskiej i nowogrodzkiej AK w Puszczy Rudnickiej. Lipiec 1944 r.

W kolejnym cyklu prezentujemy badania Instytutu Pamięci Narodowej nad dążeniami Polski lat 1939-1999. Ukazało się dotychczas 6 numerów: „Zachwyciły się” (Nasz Dziennik, 29.08.2007), „Zagłada Kresów” (17.07.2007), „Instalowanie systemu komunistycznego” (31.08.2007), „Drogi inteligencji w PRL” (28.09.2007), „Zbrodnie komunistów – pamiętajmy” (05.10.2007) i „Kolaboranci Stalina i Hitlera” (06.11.2007). Tematem siódmego, ostatniego w tym roku, dodatku jest Polskie Państwo Podziemne – jego organizatorstwo, mobilizacja i w obliczu wojennej zagłady zgromadzenie nam przez okupantów.

Fenomen PPP

Piotr Szubarczyk

We wrześniu 1939 r. Sejm RP ustanowił Dzielne Polskie Państwo Podziemne, stwierdzając w skrócie, że było ono „Jedynym w dotychczasowej historii państwa polskiego, budowanym w warunkach podległości”. Doprawdy, trudno jest uniknąć słowa „Jedynym” – oznaczającego coś niezwykłego, niepowtarzalnego, unikatowego – kiedy się mówi o takim zjawisku, jakim była ogromna struktura konspiracyjna, podlegająca rozkazowi RP na uchodźstwie, budowana w warunkach podległej okupacji od jej początku. Kiedy powstały pierwsze struktury podziemnej Polski, bronił się przed jej powstaniem

ko Hei, ale i Własciwi! Poszczególne części okupowanego kraju miały różny status polityczny, zmieniający się dodatkowo wraz z późniejszymi atakami niemieckimi na Sowieci. Kraj pokryły były różnymi górami, które utrudniały konspirację i czyniły ją szczególnie niebezpieczną, na przykład na terenach włączonych do Polski dekretem Hitlera z października 1939 roku. A jednak struktury podziemnego państwa objęły cały ten podzielony obszar, ponad kordonami.

Podziemie wybrało datę 27 września – na pamiątkę powołania tego dnia w roku 1939 polityczno-wojskowej organizacji.

Służba Zwycięstwu Polski

Utworzyła ją grupa oficerów spowolnionych do tego przez naczelnego wodza, marszałka Edwarda Rydza-Śmigłego. Warszawa broniła się jeszcze, dlatego do konspiracji przystąpił także prezydent Stefan Szaryński. Jednym ze strategicznych celów SŻW była Związek Walki Zbrojnej

Dokonanie na s. 11

Pliki do pobrania

[Polskie Państwo Podziemne - „Nasz Dziennik”, 7/2007 \(7\) \(pdf, 686.59 KB\)](#)